

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

Ver. 1. Prædicans in deserto Iudææ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

tum est, in medium prolata sunt, omnium iudicio relinquo an ipsum Caluinum crassæ admodum inscitæ non conuincant, vt ad hanc accusationem tam atrocem hoc loco instituendam, iusta Dei vindicta obstupefactus videri queat, vt omnium ludibrio pateret, tum inscitia eius, tum maledicentia: cui (vt in sequentibus demonstrabitur) euangelicam veritatem adulterare & in mendacium vertere nulla religio, perpetua consuetudo est.

IN MATTHÆI CAP. 3.

Ver. 1. *Prædicans in deserto Iudææ.*

MAXIMA est hoc loco, pertinax, & generalis omnium hodie hæreticorum impietas, Scripturæque euangelicæ deprauatio. Negant enim in vniuersum omnes Ioannem Baptistam in aliquo deserto propriè dicto, in solitudine aut eremo aliqua vixisse, sed solum domi paternæ in locis montanis ac saltuosis vitam egisse. Quod dicitur Ioannes concionatus in solitudine (ait in hunc locum Beza) non est ita accipiendum quasi fugerit hominum conspectum, vt ij postea fecerunt qui dicti sunt Eremitæ: sed desertum ex vulgi consuetudine hic vocatur regio saltuosa, in qua habitabat Zacharias, vt scribitur Luc. 1. Ibi quoque fuisse domum Ioab legimus 2. Reg. 2. & huius deserti sex oppida manerantur Ios. 15. Hæc Beza. Nempe quia Lucæ 1. Zacharias pater D. Ioannis dicitur habitasse in montanis in ciuitate Iudæ, argumentum capiunt isti hæretici, Ioannis desertum nihil aliud fuisse quàm domum paternam in locis montuosis positam. Sed eorū ignorantia

Ioannis
Baptistæ
habitatio.

B

rantia dupliciter refellitur. Primum quia domus seu habitatio Zachariæ *in montanis in ciuitate Iudæ* fuisse dicitur, eo quod illa ciuitas esset in monte Iudæ posita, & ciuitas sacerdotalis nomine Hebron celeberrima, in qua 7. annis regnauit Dauid de tribu Iudæ. Hanc enim ciuitatē in monte Iudæ filijs Aaron, ex quibus Zacharias erat, sorte datam fuisse, manifestè patet Iosue cap. 21. Ideoque D. Lucas satis habuit nominasse illam *ciuitatem Iudæ in montanis*. Nulla enim alia erat ciuitas sacerdotalis in monte Iudæ præter istam. Hæc ergo ciuitas sacerdotalis Hebron antiquitate & nobilitate celeberrima, desertum D. Ioannis nullo modo esse potuit, si in ea semper mansisset.

Deinde in hoc etiam turpiter errant hæretici, quod Ioannem in domo paterna habitasse, & in ea ciuitate prædicasse affirmant. Si enim desertum Iudæ quod hic Matth. dicit, est regio saltuosa, in qua habitabat Zacharias, vt affirmat Beza, necessariò sequitur quod in ea regione vbi habitauit Zacharias, prædicauit. At enim Matthæus, *Prædicans in deserto Iudææ*. At verò Ioannem prædicasse circa Iordanē, qui à montanis Iudææ remotissimuserat, tres Euangelistæ conformiter docent. Præterea D. Ioannem in domo aut ciuitate paterna nec habitasse nec prædicasse, tota antiquitas vna voce attestatur; cuius testimonia in Prompt. Cath. Dom. 2. Aduentus vide. Sed hic pauca addemus. Petrus Alexandrinus Episcopus & Martyr in regulis ecclesiasticis can. 3. quas recepit & probauit Sexta Synodus cap. 1. refert S. Elizabetham cum paruulo suo Ioanne in desertum fugisse, quum ab Herode ceteri infantes ad necem quærentur; non quod ille in finibus Bethlehem esset, ideoque edicto comprehensus,
sed,

sed quod de eius admiranda natiuitate *magnus timor*
esset super omnes vicinos eorum, & quod diulgarentur om-
nia verba haec, vt scribit Lucas; ideoque etiam ad Cap. 1.
 Herodis aures suspiciosi tyranni peruenirent.
 Idem scribit Nicephorus in hist. Ecclesiastica, & Lib. 1.
 Cedrenus in complemento ad annales Zonaræ. cap. 14.
 Propter hanc fugam in desertum Zacharias pa-
 ter Ioan. Baptistæ inter templum & altare occi-
 sus est, quia locum fugæ prodere noluit, vt gra-
 uissimi authores testantur. Cyrillus Alexand. ad-
 uersus Anthropomorphitas, Origenes in Matth.
 tract. 26. Greg. Nyssenus in serm. de Christi nat.
 Basiliius in homil. de humana Christi generat.
 Certè in Prato spiritali auctore Sophronio
 cap. 1. describitur spelunca D. Ioannis in deserto
 nõ longè à Iordanis ripa, cuius etiam meminisse
 videtur Beda in tract. de locis sanctis cap. 13. Po-
 stremò D. Ioannem eremum tota vita incoluisse, Ioan. Bap-
 & hoc ipso nomine eremitarum patrem esse (quod tista ere-
 hæretici ferre nullo modo possunt) præter autho- mitarum
 res in Prompt. Cath. citatos discretissimè scribit pater.
 Chrysostomus his verbis. *Sicut sacerdotum principes*
sunt Apostoli, ita & monachorum princeps Ioan. Baptista.
 Rursum in hom. de Ioanne Baptista. *Considerate*
monachi dignitatem vestram. Ioannes princeps vestri est
dogmatis. Ipse monachus statim vt natus in eremo viuit, in
eremo nutritur. Sic ad Eustochiũ D. Hieronymus. Homil. 1.
 Huius vitæ eremiticæ auctor Paulus, illustrator Antonius, in Marcũ.
 & vt ad superiora conscendam, princeps Ioannes Baptista.
 Impudenter igitur Beza cæterique hæretici ne-
 gant hoc desertũ Ioan. Baptistæ veram eremum
 fuisse, & vitã solitariã eum duxisse; quod magis
 adhuc in vita & vestitu eius postea apparebit.
 Interim coniecturis vel mendacijs potius Be-
 zanis breuiter respondendum. Per desertum hæc

Bezae fig-
mentum
refutatur.

Ios. 13.

loca saltuosa in quibus habitabat Zacharias, intelligi non posse, iam ostensum est. Ex vulgi consuetudine desertum sic vocari probare vult duobus argumentis. Primum quia in locis saltuosis fuisse domum Ioab legimus 2. Reg. 2. ver. 34. Sed hoc purum mendacium est. Illo enim loco de domo Ioab nihil aliud dicitur, quam quod Hafacl, frater eius sepultus esset cum patribus suis in Bethlechem. Secundò quia Iosue cap. 15. huius deserti sex oppida numerantur: quod iterum aliud mendacium est. Quamuis enim illo in loco scribatur, *In deserto Betharaba ciuitates sex & villæ earum*, tamen nec desertum Betharaba, quod ad sortem tribus Iudæ pertinebat, desertum in quo Ioannes prædicabat esse potuit, qui circa Iordanem prædicauit, qui fuit terminus possessionis filiorum Ruben, & à terra Iuda remotissimus; nec propriè illud desertum aut solitudo erat, quale Ioannis desertum fuit; quod vox hebraica longè diuersa satis indicat. Nam in Iosue vox est מְרִקְרִי quod loca magis mōtosa & habitata quā siluestria & vasta designat. Sed in Matthæo Syro vox est חֲרִיבָא à radice חָרַב quod propriè desolare & destruere significat, quo verbo significantissimè vtitur Ezechiel cap. 29. ver. 10. *Dabo terram Aegypti in solitudines, gladio dissipatam: לְחֲרִיבוֹת הָאֵרֶץ* id est, in solitudines solitudinis, siue in vattissimā solitudinem. Tale erat desertum Ioannis Baptiste, non quale fingunt molles heretici; vocatur autem desertum Iudæ, quia quum Matthæus scriberet, tota Iudæa ad Iordanem vsque se extendebat, quæ ad distinctionem Samariæ sic vocabatur.

Ver. 2.